

DECYZJA RADY 2012/421/WPZiB

z dnia 23 lipca 2012 r.

wspierająca Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 oraz art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia („strategia UE”), której rozdział III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu tego rozprzestrzeniania.
- (2) Unia czynnie realizuje wyżej wymienioną strategię i wprowadza w życie środki wymienione w rozdziale III tej strategii, zwłaszcza dotyczące ulepszenia, realizacji i upowszechniania Konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC).
- (3) W dniu 27 lutego 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/184/WPZiB ⁽¹⁾ wspierające BTWC stanowiące część strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; wspólne działanie straciło ważność dnia 26 sierpnia 2007 r. Od czasu przyjęcia wspólnego działania 2006/184/WPZiB do BTWC przystąpiło kolejnych siedem państw.
- (4) W dniu 20 marca 2006 r. Rada przyjęła plan działania dotyczący broni biologicznej i toksycznej uzupełniający wspólne działanie 2006/184/WPZiB wspierające BTWC ⁽²⁾. W planie tym przewidziano sprawne wykorzystywanie środków budowy zaufania oraz opracowaną przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) metodę prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni biologicznej.
- (5) W dniu 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/858/WPZiB ⁽³⁾ wspierające BTWC w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Od czasu przyjęcia tego wspólnego działania 2008/858/WPZiB do BTWC przystąpiły kolejne trzy państwa, a kilka państw skorzystało z pomocy ekspertów Unii.
- (6) Na szóstej konferencji przeglądowej BTWC, w genewskim oddziale Departamentu ONZ ds. Rozbrojenia (UN ODA) postanowiono utworzyć jednostkę wspierania realizacji konwencji posiadającą mandat na pięć lat (2007-2011); jednostka ta zapewnia wsparcie administracyjne posiedzeń uzgodnionych na konferencji weryfikacyjnej oraz wsparcie w kompleksowej realizacji i upowszechnianiu BTWC, jak również w wymianie środków budowy zaufania.
- (7) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/429/WPZiB ⁽⁴⁾ dotyczącą stanowiska Unii Europejskiej na siódmą konferencję przeglądową BTWC.
- (8) Na siódmej konferencji przeglądowej BTWC postanowiono odnowić mandat jednostki wspierania realizacji na kolejne pięć lat (2012–2016) i postanowiono rozszerzyć zakres jej zadań na realizację decyzji o utworzeniu bazy wniosków o pomoc i ofert pomocy oraz zarządzaniu tą bazą, a także na wspomaganie powiązanej z tym wymiany informacji wśród państw stron oraz, w stosownych przypadkach, wspieranie realizacji przez państwa strony decyzji i zaleceń sformułowanych na siódmej konferencji weryfikacyjnej.
- (9) Nadzór nad właściwą realizacją wkładu finansowego Unii należy powierzyć Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu bezpośredniego i praktycznego stosowania niektórych elementów strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Unia Europejska wspiera BTWC, mając na względzie realizację następujących celów:

- upowszechnianie BTWC,
- wspieranie realizacji BTWC obejmujące m.in. przedstawianie przez państwa strony środków budowy zaufania,
- wspieranie prac w ramach programu między sesjami w latach 2012–2015, by usprawnić realizację i skuteczność BTWC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 57 z 9.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 42.

2. Przedsięwzięcia związane ze środkami strategii UE to te, których celem jest:

- propagowanie wiedzy o realizacji BTWC, intensyfikacja regionalnych dyskusji na tematy międzysesyjne i ich stosowanie oraz wspieranie głównych zainteresowanych podmiotów w regionach w określaniu potrzeb i wymagań odnoszących się do realizacji na szczeblu krajowym,
- pomoc dla państw będących i niebędących stronami konwencji, by zapewnić, aby państwa strony przeniosły swoje zobowiązania międzynarodowe do ustawodawstwa krajowego oraz krajowych środków administracyjnych i by stworzyły funkcjonujące związki między wszystkimi zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym. Pomoc obejmuje wsparcie dla państw stron w tworzeniu krajowych środków budowy zaufania i w powoływaniu krajowych punktów kontaktowych. W przypadku państw niebędących stronami pomoc obejmowałaby wsparcie w przystąpieniu do BTWC lub jej ratyfikowaniu,
- wspieranie tworzenia różnorodnych metod i działań służących realizacji, które pomogąby państwom stronom w realizacji konwencji na szczeblu krajowym, m.in. w tworzeniu środków budowy zaufania, umożliwiałyby przedstawicielom państw stron czynny udział w międzynarodowych działaniach w ramach BTWC oraz uświadamiałyby państwa strony o dostępnym wsparciu międzynarodowym.

Szczegółowy opis tych przedsięwzięć znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).
2. Techniczna realizacja działań, o których mowa w art. 1, zostaje powierzona UN ODA. Departament ten będzie realizować swe zadanie pod nadzorem WP. W tym celu WP zawrze z UN ODA stosowne ustalenia.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 700 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UN ODA porozumienie o finansowaniu. W porozumieniu zostanie zawarte postanowienie, że UN ODA ma zapewnić właściwe wyekspozowanie wkładu Unii.

4. Komisja dąży do zawarcia porozumienia o finansowaniu, o którym mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie od wejścia w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia porozumienia.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z realizacji niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UN ODA. Sprawozdania te będą stanowić podstawę oceny, której dokona Rada. Komisja przedstawia informacje na temat finansowych aspektów przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące od dnia zawarcia porozumienia o finansowaniu, o którym mowa w art. 3 ust. 3, lub sześć miesięcy po dniu jej przyjęcia, jeżeli do tego czasu nie zawarto porozumienia o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. RAMY OGÓLNE

Korzystając z pomyślnej realizacji wspólnego działania 2008/858/WPZiB, niniejsze wspólne działanie służy jako operacyjne narzędzie polityki do realizacji celów zawartych w decyzji Rady 2011/429/WPZiB i kładzie nacisk w szczególności na te aspekty, co do których osiągnięto na siódmej konferencji weryfikacyjnej ogólny konsensus odzwierciedlony w dokumencie końcowym.

Niniejsza decyzja opiera się na następujących zasadach:

- a) jak najlepsze wykorzystanie doświadczeń nabytych dzięki wspólnemu działaniu 2008/858/WPZiB;
- b) odzwierciedlenie konkretnych potrzeb wyrażonych przez państwa strony, jak również państwa niebędące stronami BTWC, związanych z lepszą realizacją i upowszechnieniem BTWC;
- c) zachęcanie do lokalnej i regionalnej odpowiedzialności za przedsięwzięcia, by zapewnić ich trwałość w dłuższej perspektywie i stworzyć partnerstwo między Unią a stronami trzecimi w ramach BTWC;
- d) skupianie się na działaniach przynoszących konkretne wyniki lub przyczyniających się do szybkiego osiągnięcia wspólnego porozumienia, które będzie jednym z elementów ocenianych podczas weryfikacji BTWC przewidzianej na rok 2016;
- e) wspieranie przewodniczącego posiedzeń państw stron i jak najlepsze wykorzystywanie mandatu jednostki wspierania realizacji, co uzgodniono na szóstej konferencji weryfikacyjnej oraz ponownie uzgodniono w szerszym zakresie na siódmej konferencji weryfikacyjnej.

2. PRZEDSIĘWZIĘCIA

2.1. Przedsięwzięcie 1: warsztaty regionalne mające na celu podnoszenie świadomości i określanie potrzeb

2.1.1. Cel przedsięwzięcia

Uwydatnić wśród urzędników krajowych i ekspertów świadomość różnych aspektów realizacji BTWC (w tym środków budowy zaufania), omawiać tematy stanowiące część programu międzysesyjnego i zastosowanie tych tematów w regionach oraz określić kluczowy personel oraz najważniejsze potrzeby i wymagania na szczeblu krajowym, jak również potencjalne państwa będące odbiorcami rozszerzonej pomocy w realizacji konwencji na szczeblu krajowym (zob. przedsięwzięcie 2), organizując warsztaty regionalne bazujące na doświadczeniach i kontaktach zdobytych w wyniku wspólnego działania 2008/858/WPZiB.

Przedsięwzięcie to będzie wspierać realizację decyzji i zaleceń sformułowanych na siódmej konferencji weryfikacyjnej i dotyczących art. IV BTWC (zwłaszcza pkt 13 i 14 deklaracji końcowej) oraz programu międzysesyjnego na lata 2012–2015.

2.1.2. Oczekiwane rezultaty przedsięwzięcia

- a) większy stopień przestrzegania BTWC we wszystkich regionach geograficznych;
- b) większe zrozumienie BTWC przez odnośne organy krajowe lub umocnienie kontaktów subregionalnych dotyczących BTWC, aby propagować przystąpienie do BTWC i jej realizację;
- c) określenie potrzeb intensyfikacji działań na szczeblu regionalnym i krajowym służącym realizacji BTWC;
- d) propagowanie i wspieranie tworzenia i przystępowania do krajowych i regionalnych stowarzyszeń na rzecz bezpieczeństwa biologicznego;
- e) wnioski o rozszerzoną pomoc, które mają być wykonywane w ramach przedsięwzięcia 2.

2.1.3. Opis przedsięwzięć i ich realizacja

Odbędą się maksimum cztery warsztaty regionalne lub subregionalne, w stosownych przypadkach we współpracy z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi oraz w koordynacji z programem międzysesyjnym BTWC na lata 2012–2015.

Do udziału w warsztatach zostaną zaproszone zarówno państwa będące, jak i niebędące stronami BTWC, jak również odpowiednie organizacje międzynarodowe i regionalne, krajowe i regionalne stowarzyszenia na rzecz bezpieczeństwa biologicznego, eksperci akademicy i organizacje pozarządowe (NGO).

Wybór regionów lub subregionów, w których odbędą się warsztaty, będzie opierał się na kryteriach takich jak poprzednie działania w ramach wspólnych działań 2006/184/WPZiB i 2008/858/WPZiB oraz wspólnego stanowiska Rady 2006/242/WPZiB⁽¹⁾, inne działania w ramach Unii (w tym w ramach projektu centrów doskonałości), działalność innych podmiotów świadczących pomoc, oraz szacunkowe potrzeby i zainteresowanie ukierunkowane na intensyfikację realizacji BTWC w danym regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 25.3.2006, s. 65.

Warsztaty będą wykorzystywane do wspomagania i do przekazywania informacji na temat rozszerzonego programu pomocowego oraz dostępnych działań wspierających.

2.2. Przedsięwzięcie 2: Rozszerzone programy wspomagania realizacji na szczeblu krajowym

2.2.1. Cel przedsięwzięcia

Propagowanie powszechnego przystąpienia do BTWC i ulepszanie krajowych zdolności realizacji zobowiązań w ramach BTWC, w tym przedstawiania środków budowy zaufania drogą ustawodawstwa, środków administracyjnych i egzekwowania, podnoszenia świadomości, kodeksów postępowania, norm dotyczących bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej, oraz stworzenia metod koordynacji krajowej przez programy rozszerzonej pomocy.

2.2.2. Oczekiwane rezultaty przedsięwzięcia

- a) większa liczba państw stron BTWC;
- b) dobrowolna realizacja BTWC przez państwa przed ich przystąpieniem do tej konwencji;
- c) przyjęcie odpowiednich środków legislacyjnych lub administracyjnych, w tym przepisów prawa karnego, obejmujących pełen zakres zakazów i środków zapobiegawczych przewidzianych w BTWC i opracowanych na siódmej konferencji weryfikacyjnej;
- d) skuteczne wdrożenie i egzekwowanie środków mających na celu przeciwdziałanie naruszaniu BTWC oraz nałożenie sankcji w przypadku niedotrzymania postanowień konwencji;
- e) utworzenie lub rozszerzenie krajowych metod zbierania wymaganych informacji i corocznego przekazywania środków budowania zaufania, by zwiększyć liczbę państw stron BTWC uczestniczących w wymianie środków budowania zaufania;
- f) ulepszenie koordynacji i kontaktów między wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w proces BTWC, w tym krajowymi i regionalnymi stowarzyszeniami na rzecz bezpieczeństwa biologicznego i sektorem prywatnym, aby propagować skuteczną realizację;
- g) propagowanie programów podnoszenia świadomości, kodeksów postępowania i norm bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej.

2.2.3. Opis przedsięwzięcia

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej ponownie potwierdzono, że stworzenie i realizacja niezbędnych środków krajowych poprawi skuteczność BTWC. Na tej konferencji wezwano państwa strony do przyjmowania środków legislacyjnych, administracyjnych, sądowych i innych przeznaczonych do ulepszenia realizacji BTWC na szczeblu krajowym oraz do zapewnienia bezpieczeństwa drobnoustrojów i innych czynników biologicznych lub toksyn. Na tej konferencji podkreślono znaczenie wymiany informacji między państwami stronami poprzez środki budowy zaufania i uznano potrzebę zwiększenia liczby państw stron uczestniczących w środkach budowy zaufania. Na tej konferencji uzgodniono także, że potrzebne są dalsze wspólne starania państw stron - w postaci działań dwustronnych, regionalnych i wielostronnych - by upowszechnić BTWC.

Na podstawie doświadczeń zdobytych przy stosowaniu wspólnego działania 2008/858/WPZiB, maksymalnie osiem państw określonych jako kwalifikujące się w następstwie warsztatów regionalnych opisanych w przedsięwzięciu 1 skorzysta z rozszerzonych programów wspomagania realizacji na szczeblu krajowym.

Każdy z tych programów będzie trwał około 12 miesięcy; będą w nim brać udział delegatury UE w państwach korzystających oraz, w stosownych przypadkach, regionalne biura ONZ ds. rozbrojeń, a strukturę programów stanowić będą:

- warsztat wstępny na szczeblu krajowym, którego celem będzie zgromadzenie wszystkich odnośnych krajowych agencji i zainteresowanych stron, by przedstawić różne koncepcje BTWC, określić zmotywowanych i solidnych partnerów lokalnych oraz dokonać wstępnej oceny potrzeb i priorytetów,
- opracowanie konkretnego planu pomocy (planu działania) dostosowanego specjalnie do kraju beneficjenta, który to plan obejmował będzie wizyty i warsztaty prowadzone przez podmioty udzielające pomocy w trakcie trwania programu oraz szkolenia prowadzone w państwach członkowskich UE lub gdzie indziej,
- wykonanie planu działania z udziałem podmiotów takich jak Interpol, WHO, VERTIC, państwa członkowskie UE, BTWC ISU oraz placówki akademickie prowadzące odpowiednie działania pomocowe (np. sporządzanie projektów ustaw, szkolenia z bezpieczeństwa biologicznego/ochrony biologicznej, opracowywanie środków budowy zaufania, szkolenie policji, podnoszenie świadomości naukowców, planowanie reakcji w sytuacjach nadzwyczajnych itd.),
- warsztat końcowy po zakończeniu działań, w trakcie którego zgromadzone zostaną wszystkie wątki, agencje złożą sprawozdania ze swoich działań i postępow oraz zostanie dokonana ocena potrzeb w zakresie dalszej lub ciągłej pomocy,

- aby wspierać upowszechnianie BTWC, rozszerzone programy pomocy na szczeblu krajowym mogłyby być, w stosownych przypadkach, zaoferowane państwu niebędącym stronami BTWC; w takim przypadku przystąpienie do tej konwencji stanowiłoby część planu działań uzgodnionego z państwem odbiorcą,
- aby zapewnić sprawną i wydajną pomoc, zostaną zorganizowane warsztaty z ramienia UE dla ekspertów UE wspomagających państwa beneficjentów w ramach przedsięwzięcia 2 w celu omówienia sprawdzonych rozwiązań i odpowiednich przygotowań do działań pomocowych.

2.3. Przedsięwzięcie 3: metody i działania stwarzające możliwości

2.3.1. Cel przedsięwzięcia

Zapewnienie metod i działań, które umożliwią i będą wspierać skuteczną realizację BTWC, w tym przedstawianie środków budowy zaufania, na szczeblu krajowym.

2.3.2. Oczekiwane rezultaty przedsięwzięcia

- a) broszura - przewodnik na temat realizacji na szczeblu krajowym;
- b) zmieniona broszura zawierająca wskazówki dotyczące środków budowania zaufania;
- c) system przekazywania środków budowy zaufania drogą elektroniczną;
- d) większy udział krajów rozwijających się w programie międzysesyjnym BTWC;
- e) wzmacnianie metody Sekretarza Generalnego ONZ służącej prowadzeniu dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni biologicznej i toksycznej.

2.3.3. Opis przedsięwzięcia

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej postanowiono, że intensyfikacja realizacji konwencji na szczeblu krajowym będzie stałym punktem programu międzysesyjnego na lata 2012–2015. Tematy, które należy poruszyć, obejmują konkretne środki służące pełnej i kompleksowej realizacji BTWC, zwłaszcza jej art. III i IV, oraz sposoby ulepszenia jej realizacji na szczeblu krajowym i przekazywania sprawdzonych rozwiązań oraz doświadczeń.

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej postanowiono przyjąć zmianę formularzy sprawozdawczych służących do przekazywania środków budowy zaufania. Ponadto postanowiono, że ISU we współpracy z państwami stronami przeanalizuje i opracuje warianty przekazywania środków budowy zaufania drogą elektroniczną.

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej omówiono konkretne środki służące wspieraniu i zwiększaniu uczestnictwa krajów rozwijających się w posiedzeniach w ramach programu międzysesyjnego i postanowiono o ich zastosowaniu.

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej odniesiono się także do opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ metody prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni chemicznej i biologicznej. Propagowanie tej metody, m.in. poprzez specjalistyczne kursy dla ekspertów, będzie niezwykle istotne.

Na podstawie doświadczeń zdobytych przy stosowaniu wspólnego działania 2008/858/WPZiB oraz jako kontynuacja działań rozpoczętych lub zakończonych zostaną przeprowadzone następujące działania:

- a) opracowanie kompleksowej dokumentacji (broszury ze wskazówkami) dającej ogólny ogłęd zobowiązań państw stron BTWC i obejmującej środki krajowe służące pełnej i kompleksowej realizacji BTWC. Broszura zostanie pomyślana jako niezbędnik zawierający środki służące realizacji i będzie zawierać przykłady sprawdzonych rozwiązań, jednocześnie uwzględniając różnice w procedurach krajowych. W trakcie jej opracowywania zostaną uzyskane opinie ekspertów z państw członkowskich UE, państw stron BTWC, odnośnych organizacji międzynarodowych oraz organizacji pozarządowych zajmujących się kwestią realizacji BTWC. Broszura zostanie wydana we wszystkich językach oficjalnych ONZ. Ogólną koordynacją opracowania broszury zajmie się UN-ODA;
- b) zmiana i dalsze rozwinięcie broszury zawierającej wskazówki na temat środków budowy zaufania, opracowanej na podstawie wspólnego działania 2008/858/WPZiB zgodnie z postanowieniem siódmej konferencji weryfikacyjnej;
- c) opracowanie i prowadzenie elektronicznego narzędzia przedstawiania środków budowy zaufania, ich przetwarzania i rozpowszechniania (metoda elektroniczna);
- d) dalsze rozwijanie strony internetowej ISU i powiązanych narzędzi informatycznych i łącznościowych;
- e) sponsorowanie udziału ekspertów z maksymalnie dziesięciu krajów rozwijających się w programie międzysesyjnym BTWC;
- f) organizacja międzynarodowego ćwiczenia poświęconego opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ metodzie prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni biologicznej, wraz ze sponsorowaniem udziału ekspertów.

3. ASPEKTY PROCEDURALNE I KOORDYNACJA

Realizację przedsięwzięć zapoczątkuje Komitet Sterujący z zamiarem ustalenia procedur i metod współpracy. Komitet Sterujący będzie regularnie (co najmniej raz na 6 miesięcy) weryfikować realizację przedsięwzięć, również z zastosowaniem łączności elektronicznej.

W skład Komitetu Sterującego wejdą przedstawiciele WP i UN ODA.

Wnioski państw stron, które nie są państwami członkowskim UE, o pomoc i współpracę na mocy niniejszej decyzji powinny być kierowane do UN ODA. UN ODA dokona w odpowiednich przypadkach weryfikacji i oceny tych wniosków i przedstawi zalecenia Komitetowi Sterującemu. Komitet Sterujący przeanalizuje wnioski o pomoc, jak również plany działania i ich realizację. Na wniosek WP i uwzględniając wyniki rozmów na forum Komitetu Sterującego, WP podejmie ostateczną decyzję co do państw beneficjentów, w konsultacji z właściwymi grupami roboczymi Rady.

Aby zapewnić silne poczucie odpowiedzialności oraz trwałość zainicjowanych przez UE działań podejmowanych przez państwa beneficjentów, przewiduje się, że w miarę możliwości i w stosownych przypadkach wybrani beneficjenci zostaną poproszeni o opracowanie planów działania, w których określać się będzie między innymi harmonogram przeprowadzania działań finansowanych (w tym także finansowanych z zasobów krajowych), zakres i czas trwania danego przedsięwzięcia, główne zainteresowane podmioty itd. UN ODA lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie UE, będą mieć wgląd w opracowywanie tych planów działań. Przedsięwzięcia będą realizowane zgodnie z tymi planami.

4. SPRAWOZDANIA I OCENA

UN ODA będzie przekazywać WP regularne półroczne sprawozdania z postępów w realizacji przedsięwzięć. Oprócz tego będą przedstawiane sprawozdania z poszczególnych działań pomocowych prowadzonych na podstawie ustalonych planów działania dla państw beneficjentów. Sprawozdania będą przekazywane odpowiedniej grupie roboczej Rady do oceny postępów i ogólnej oceny przedsięwzięć oraz w celu ustalenia ewentualnych działań następczych.

W miarę możliwości państwa strony BTWC będą informowane o realizacji przedsięwzięć, także drogą elektroniczną.

5. UDZIAŁ EKSPERTÓW Z PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE

Czynny udział ekspertów z państw członkowskich UE jest niezbędny do pomyślnej realizacji decyzji. UN ODA będzie zachęcana do korzystania z wiedzy tych ekspertów. Koszty delegacji związane z realizacją przedsięwzięć będą ujęte w niniejszej decyzji.

Oczekuje się, że w związku z przewidywanymi wizytami pomocowymi (takimi jak pomoc prawna lub pomoc w zakresie środków budowy zaufania) standardowo wizytę taką będzie składać grupa składająca się maksymalnie z trzech ekspertów; maksymalny czas trwania wizyty wynoszący pięć dni również będzie uważany za standardową praktykę.

6. OKRES OBOWIĄZYWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji przedsięwzięć wynosi 24 miesiące.

7. BENEFICJENCI

Beneficjentami działań związanych z upowszechnianiem BTWC są państwa niebędące stronami BTWC (zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami).

Beneficjentami działań związanych z realizacją BTWC na szczeblu krajowym są zarówno państwa niebędące, jak i będące jej stronami oraz przedstawiciele krajowych i regionalnych stowarzyszeń na rzecz bezpieczeństwa biologicznego, sektor prywatny, środowiska akademickie i organizacje pozarządowe.

Beneficjentami działań związanych ze środkami budowy zaufania są państwa strony BTWC.

8. PRZEDSTAWICIELE STRON TRZECICH

Aby propagować poczucie odpowiedzialności na szczeblu regionalnym i trwałość przedsięwzięć niniejsza decyzja będzie finansować uczestnictwo ekspertów spoza UE, w tym ekspertów z organizacji regionalnych i innych odnośnych organizacji międzynarodowych. Udział UN ODA w warsztatach na temat BTWC będzie finansowany. Udział przewodniczącego w posiedzeniach państw stron BTWC może być finansowany w indywidualnych przypadkach.

9. PODMIOT REALIZUJĄCY – KWESTIE DOTYCZĄCE PERSONELU

Biorąc pod uwagę pozabudżetowy charakter działań przewidzianych w niniejszej decyzji dla UN ODA, będzie potrzebny dodatkowy personel.